

РЕШЕНИЕ

№ 7735

гр. София, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9098** по описа за **2022** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано заедно от изпълнителните директори С. П. и К. К., чрез адвокат М. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], против Решение от 05.09.2022г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 103-и състав по НАХД № 6090/2021г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-263/06.04.2021г. издадено от Заместник - председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което е наложена имуществена санкция на основание чл. 647, ал. 2, вр.чл. 644, ал. 2, предл. второ вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса на застраховането /КЗ/ вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ вр. чл. 648, ал.1 от КЗ в размер на 2000.00 лв. за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Решението се обжалва, като незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени обжалвания съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да отмени издаденото наказателно постановление. При условията на алтернативност,

моли съда да измени НП, като преквалифицира наложената санкция от такава по чл. 644, ал. 2 от КЗ на такава по чл. 644, ал. 1, т. 1 от КЗ и наложи минималната законова санкция. Релевират се доводи за наличие на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, чрез юрисконсулт Г. оспорва жалбата, моли същата да бъде отхвърлена, а решението на СРС да бъде потвърдено. Представя подробни писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Д.. По същество излага становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо и правилно. В хода на съдебното производство пред Софийски районен съд е прието за установено от фактическа страна, че на 07.12.2020г. в ЗД „Бул Инс“ АД е заведена претенция № [ЕГН] по подадено уведомление за щета по застраховка „Гражданска отговорност“ във връзка с настъпило застрахователно събитие - увреждане на лек автомобил „Х. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , в следствие на пътнотранспортно произшествие, настъпило на 04.12.2020г., по вина на водача на другия автомобил. Отговорността на последния е застрахована при дружеството-застраховател на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективизиран в застрахователна полица №BG/02/119003470156.

На датата на завеждане на претенцията - 07.12.2020г., пред застрахователя са представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка по която да се плати обезщетението. На увредения лек автомобил е извършен оглед на 10.12.2020г., въз основа на който е изготвен опис на констатираните увреждания. След 04.01.2021г. от ползвателя на застрахователни услуги не са изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията.

Предвид изтичане на сроковете за произнасяне по застрахователната претенция от М. И. С. била подадена жалба в КФН. При извършената проверка е установено, че застрахователното обезщетение в размер на 1004.01 лева било преведено по банковата сметка на С. на 15.02.2021г.

Поради неизпълнение в срок до 25.01.2021г. на задължението по чл. 108, ал.1 от КЗ срещу ЗД „Булинс“ АД е съставен АУАН за нарушение, извършено на 26.01.2021г. на чл. 108, ал.1 от КЗ. Въз основа на АУАН е издадено НП№ Р-10-263/06.04.2021г. от Заместник - председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора е наложена имуществена

санкция на основание чл. 647, ал. 2, вр.чл. 644, ал. 2, предл. второ вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса на застраховането /КЗ/ вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ вр. чл. 648, ал.1 от КЗ в размер на 2000.00 лв. Административнонаказващият орган приел, че нарушението е извършено повторно, тъй като е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП № Р-10-179/09.03.2018г., влязло в сила на 04.02.2020г.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административно -наказващия орган, правилно е приложил закона, поради което е потвърдил обжалваното НП в цялост.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Неоснователен е и доводът на касатора, че административното наказание неправилно му е наложено за нарушение, извършено в условията на повторност. По силата на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, „повторно нарушение” е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Процесното нарушение е извършено на 26.01.2021г., в едногодишния срок от влизане в сила на НП №Р-10-179/09.03.2018г., което е влязло в сила на 04.02.2020г. и е за същото по вид нарушение.

Обстоятелството, че едва в НП е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност, не и в издадения преди това АУАН не сочи на съществено процесуално нарушение при издаването на НП, тъй като повторността има само отношение към размера на наложената санкция, а не и при установяване на фактическия състав, при който се ангажира отговорността на дружеството. Правомощие на наказващия административен орган е да определи размера на наказанието и в тази връзка да прецени, дали да наложи санкция, предвидена за повторно извършено административно нарушение за случая, по смисъла на § 1, т. 51 ДР КЗ. Съставителят на АУАН няма такова задължение и липсата в акта на квалификация за повторност не съставлява нарушаване на установените в ЗАНН процесуални правила. В разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН сред реквизитите на АУАН не се съдържа изискване за определяне вида на наказанието. Съгласно чл. 57, ал.1, т. 7 от ЗАНН задължителен реквизит на НП е определянето на наказанието и следователно въпросът за повторност на нарушението е въпрос относно вида и размера на наказанието. Повторността не е елемент от обективната страна на деянието, а утежняващо административнонаказателната отговорност обстоятелство, което влече налагане на по – голяма по размер санкция, поради което не е необходимо да бъде установено в АУАН.

По отношение на материалния закон, от представените по делото доказателства по несъмнен начин се установява извършването на нарушение на чл.108 от КЗ от дружеството ЗД „Бул Инс“ АД. По силата на чл. 108 от КЗ, застрахователят е длъжен да се произнесе по всяка претенция в срок от 15 работни дни от представяне на доказателствата, като определи и изплати обезщетение или мотивира своя отказ. В разглеждания случай 15-дневния е изтекъл на 25.01.2021г., застрахователното обезщетение е изплатено на 15.02.2021г. – извън законоустановения срок;

Неоснователни са доводите на касатора, че дадената от административно-наказващия орган правна квалификация е неправилна, тъй като по отношение на задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ е приложима специалната норма на чл.496 КЗ, а не общата разпоредба на чл.108 КЗ.

Застраховката „Гражданска отговорност“ е посочена в приложение №1, раздел II, буква „А“, т.10, и тъй като не е за големи рискове по смисъла на определението, дадено в §1, т.31 ДР, задължението на застрахователя по чл.108, ал.1 КЗ я обхваща. Чл.496, ал.1 КЗ предвижда, че срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл.380 пред застрахователя, сключил застраховката, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Според изричната разпоредба на чл.108, ал.3 КЗ в случаите на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, когато не са представени всички доказателства по чл.106 КЗ, се прилага срокът по чл.496, ал.1 КЗ. Съотношението между двата срока е нормативно установено, като всеки от тях има самостоятелно приложно поле, което е законово разграничено от това на другия, без помежду им да има застъпване. Двата срока не са в колизия, която да трябва да се преодолява с признаване на надделяващ приоритет на втората разпоредба като специална по отношение на първата като обща.

Наложена от АНО „имуществена санкция“ е съобразена с разпоредбата на чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ, в размер на минимално установения по закон.

Неоснователно е и твърдението, че конкретният случай е маловажен и следва да се приложи чл. 28 ЗАНН. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, с оглед характера на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица. Освен това в конкретния случай се касае за „повторност“ по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, а не за инцидентно неизпълнение на задължение.

Съобразена е и нормата на чл. 12 ЗАНН, тъй като следва нарушителят да преустанови извършване на нарушения от същия вид и да спазва установените от законодателя срокове за произнасяне по заведените застрахователни претенции.

По така изложените мотиви касационната инстанция приема, че решението на Софийски районен съд следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

Мотивиран от горното, Административен съд София – град, X-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила съдебно решение от 05.09.2022г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 103-и състав по НАХД № 6090/2021г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-263/06.04.2021г. издадено от Заместник - председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД „Бул Инс“ АД е наложена имуществена санкция на основание чл. 647, ал. 2, вр.чл. 644, ал. 2, предл. второ вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса на застраховането /КЗ/ вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ вр. чл. 648, ал.1 от КЗ в размер на 2000.00 лв. за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: